

Sygn. akt III CSK 197/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku K. D.
przy uczestnictwie M. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej oraz oddala wniosek
wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 października 2017 r. Sąd Okręgowy w T. w sprawie o podział majątku wspólnego zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 14 kwietnia 2017 r.

Uczestnik M. K. wniósł skargę kasacyjną, niezawierającą uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, w związku z czym skarżący został wezwany do usunięcia tego braku. W odpowiedzi na to wezwanie skarżący w dniu 18 czerwca 2018 r. wniósł pismo zatytułowane „uzupełnienie skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna uczestnika, wbrew wymaganiom stawianym przez art. 398⁴ § 2 k.p.c., nie zawiera przyczyn kasacyjnych oraz ich uzasadnienia. Na skutek wezwania o usunięcie tego braku skarżący stwierdził, że przyjęcie skargi do rozpoznania „wynika” z „rażącego” naruszenia przepisów podniesionych w ramach podstaw kasacyjnych, a także „z konieczności rozpatrzenia naruszenia prawa procesowego”.

Wskazane okoliczności nie stanowią przyczyn kasacyjnych, nie odpowiadają bowiem wymaganiom stawianym przez art. 398⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, przyczyną uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - zgodnie z jej ustrojowym i procesowym charakterem - może być występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, nieważność postępowania lub oczywista zasadność skargi kasacyjnej. Uzasadnienie zawarte w piśmie skarżącego z dnia 18 czerwca 2018 r. nie odpowiada tym przyczynom.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek o zasądzenie kosztów oddalono, gdyż Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej z art. 520 § 1 k.p.c., niezależnie od tego, że wnioskodawczyni w odpowiedzi na skargę nie żądała odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/17, OSNC 2015, nr 7-8, poz. 91).